

فَلِيَّكَى هَيْتَى

تاریخ و تاریخ نویسی در اسلام *

میرحسین شاه

تو شتن تاریخ یکی از کارهای قدیمی عرب دکه اعراب پس از ظهور اسلام به آن
همست ز دند. علاوه طبیعی اعراب مسلمان به افسانه‌ها و حکایات مربوط به ایام
قبل الاسلام، جنگ‌های قبیاوی، وقایع مهم مانند خرابشدن سد مارب و کشیدن
چاه زمزم و واقعه فیل، آرزوی خلفای متقدم به تحقیق احوال پادشاهان گذشته
علاوه مسلمانها به جمع اخبار، و بروط به پیغمبر اسلام (صلعم) و صحابه، لزوم تحقیق
نسب هر یک از مسلمانها، رابطه ایشان با پیغمبر و قدامت ایشان در اسلام، که
 بواسطه آن مقدار حقوق آنها از خزانه بیت المال تعین می‌گردید، تفسیر اشمار
عرب (یکی از قدیمی پژوهی و اذکار کشاف یافته‌اترین طرز بیان اشعار عرب)
شناختن اشخاص وجا هایی که در آثار مذهبی ذکر شده، آرزوی مردمان منتظر
یه ثبت موقوفیت‌های خودشان بهجیت معارضه بافت-ج اعراب همه این مطالب
تحقیقات تاریخی و تدوین آن علم را تفاصیل می‌کرد. مأخذ تاریخ اسلام داستان‌های
قبل الاسلام و احادیث بود که از زبانی بزبانی نقل هی شد این روایات مربوط به
پیغمبر اسلام و اصحاب او بود. سلسله انساب، اشعار عرب، بهشمول غزل و قصیده
و بالآخره قرآن و آثار مذهبی دیگر از مأخذ تاریخ اسلام به شمار می‌آمد.
النديم داستان سرای یعنی راذکر می‌کند که عبید ابن شریه نام داشت، عبید
برای معاویه (۶۶۱-۶۸۰) بعضی از آثار هر بوط به تاریخ عربستان جنوبي را

از انسایک و بیدیا آف-وشیل ساینه. زبان ایرانی اسلام علوم اجتماعی.

جمع کرد. این اثر بدون شباهه تا دوره مسعودی (وفات ۹۵۶) موجود بود. اما آثار قدیم تاریخ که تا حال حفظ شده در دوره خلفای عباسی بعد از (۷۵۰) تدوین گردیده و مشتمل است بر سوانح (سیره) کتابهای فتح (معازی)، جینیالوجی (انساب) طبقات محدثین، شعراء و امثال آن.

قدیمی ترین کتاب سیرت عبارت است از سیرت پیغمبر بقلم ابن اسحق (وفات ۷۶۷) که بواسطه ابن هشام (وفات ۸۳۴) به مارسیده واقعی از مدینه (۷۴۷-۸۲۳)، او این کتاب مهمی را در معازی و فتوح از خود بیادگار گذاشت و منشی او ابن سعد (وفات ۸۴۵) کتاب طبقات را در شرح سوانح نگاران نوشت «ور خ بزرگ اسلام پس از واقعی ابلاذری (وفات ۸۷۲) است و او این شخصی است که حکایات فتوحات شهرها و اراضی مختلف را در اثر جامعی بنام فتوح البلدان جمع کرد.

در این آثار قدیم تاریخی، و آثاری که بعد از آن به میان آمد، طرز بیان روش حدیث یوده را واقعه بسکمات شخصی که دیده یا معاصرین او یا شخصی که این واقعه باور سیده بوسیله روات مسلسل بیان میگردد. باین ترتیب بلاذری داستان تسلیم شدن فجران را به پیغمبر اینطور بیان میکند: بکر بن حیثم روایت کرد به من که عبدالله بن صالح گفت: «بن حیثم روایت لیث بن سعد بن یوسف بن یزید عن ظهوری که گفت...» همین روایت ممکن است در همین صفحه با اندکی تغییر یا اصلاح بدون تغییر بیان گردد.

تعقیب واقعه بر اوی نهائی داشت: تعین تاریخ و قابع را به ماه و روز بیان میآرد اما هر چند بودن روایت ~~نهایت~~ اثبات شد، این سلسله (أسناد) و اعتماد بر اوی است نه تحقیق انتقادی اصل واقعه. علاوه بر قضایوت شخصی در انتخاب سلسله روات و ترتیب هر آد هر رخ به نظر ^{کتاب} ~~نهایت~~ ^{جامع علم} ^{نهایت} اذناف، مقایسه واستنباط دست هیزد نا دیره طبری ز مینه برای تدوین رسمی تاریخ مساعد شد مفسکوره واقعه نگاری در این وقت به طرح سلسله کامل روایات انسکراف یافت. درحالیکه در طبع و فلسفه اثر یونان و میانه بود در تاریخ نویسی روش ایران تعقیب گردید. نمرنه این کار عبارت بود ز خد ایناهم (کتاب پادشاهان) که این هففع آنرا بنام سیر ملوك عجم ترجمه کرد. تاریخ طبری که روش تدوین آن روش نویسندگان و نویسندگان لوچیک

دوره عباسی های متاخر و صلیب مورخین بزرگ بمیان نیا ورد پس از این اثیر سبط ابن جوزی (۱۱۸۶)، بهاءالدین حلبی (۱۱۴۵-۱۲۳۴) سوانح نگار صلاح الدین عثمان بن منقذ (۱۰۹۵-۱۱۸۸) و ابو شاهه (۸۶-۱۲۰۳) هر آن با ارزشی درمورد توصیفات نظارتی و روایاتی هنگی این مسامحان ها و فرانک ها ایجاد کردند غالب این آثار بر زبانها چنانجید اروپایی ترجمه شد، با وجود آنکه آثار قدیم عرب را مردمان اروپا در قرن وسطی نمی شناختند این خاکان (۱۲۱۱-۱۲۸۹) او لین مورخ اسلام است که آنچه نزد ما فرهنگ سیره علی نام دارد به هیجان آورده قیل ارویا قوت، غلام آزاد شده یونانی الاصل، فرهنگ جامع علماء را ندوین کرد و این عساکر سوانح رجال بر جسته ای که بعد مشق مریبوط بود در هشت جلد نوشت اکثر مورخین دویم مملوک (۱۲۵۰-۱۵۱۷) که آثار آنها بواسطه ابن تغزیی پردازی (۱۴۶۹) به رسمیت داشت ادری تاریخ فویسی تعلیم پیکر دند.

اما الامام روزی (۱۳۶۴-۱۴۴۲) از رادرفتنه محرف شادود را مواهظ و الاختبار فی ذکر الخاطط والاثار نقشه و عتیقیات قاهره را بیان کرد ابن حلد ون اولین شخص است که در مقدمه کتاب العبر فلسفه جامع تاریخ اسلام را بیان کرده اودر ابن اثیر اساسات علمی تاریخ را وضم کرد و تاریخ را ویکارد تکامل اجتماعی انسان

عروبی به عالی جسمانی و طبیعی، میدانست و عقیده داشت که محیط بر افراد و جمیعته‌ها تاثیردا رد معداً لک این فیلسوف تاریخ نتواست درا ژرخود کتاب العبر قانون علمی خود را تطبیق کند و همچنان تاثیر او بر مو رخین ما بعد باشد ازهای نبود که باید انتظار داشت. تاریخ نویسی در اسلام تا امروز خود را از قید سبک معمول آزاد فکرده است و هنوز هم رشته‌ای از ادبیات عرب و علوم اسلامی شمرده می‌شود معهداً بعضی از علمای جدید مانند عرب عسیوی هصیری جرجی زیدان (وفات ۱۹۱۴) و عده‌ای از مسلمانها نیکه در پوهنتون های اروپاتوریه شده اند می‌خواهند روشن شدن انتقادی در در هجموونه بزرگ مواد عرب استعمال کنند این سبک عربی برآثار فارسی اسلام تاثیر فکرده اما بعضی از مو رخین ترک ما نند احمد جودت پاشا (۱۸۲۲-۱۸۹۵) و مصطفی فوری (وفات ۱۸۹۰) موقعاً نه آنرا انتخاب و تطبیق نموده اند.

اویشت

لتر یمنی

اک اهورا، خوشی و خوشبختی عطا کن.
گله و رمه عطا کن.
که خوشبختی آورند.
سپاهیان قهر مان عطا کن، آنچنان که بسیار ذر و تو انا مغلوب نشونده و شکست
نا پذیر باشند پا هر کیم که چشم گیر کنند غالباً بن آیند و با سیان مردم باشند.

رسال جامع علوم انسانی

از تو ذر و یخو اه،
روز فیروزمند میخواه
صحت و درمان میخواه،

فرا و ای و بر کت میخواه،

از تو خواستگارم که در میان مردم صاحب از های خود باشم. دشمنان خود را مغلوب کنم بد ها و درندگان را نهادم بود کنم خر اهش دوم من اینست، ای هوا ما که مرگ را از من دور داری که در روی ذمین چالا کا آه و دلبر آنه راه روم دشمنان خود را مغلوب سازم بد ها و دور نه گان را نهادم بود کنم.